

MINISTER
ROZWOJU REGIONALNEGO

Elżbieta Bieńkowska

DKS-VIII-0702-3-IBn/12

NK 95 860 /12

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpiętno dn. 10.08.12.

nr. 3802 podpis. *Becunia*

Warszawa, 9 sierpnia 2012 r.

P. R. Rojek
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 10.08.2012

nr. 7015 podpis. *Rojek*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Tomaszewski

Odpowiadając, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów na oświadczenie senatora Krzysztofa Słonia z dnia 6 lipca 2012 r., znak: BPS/043-15-592/12 w sprawie Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030, przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030) jest najważniejszym i jedynym dokumentem strategicznym określającym kierunki polityki przestrzennej państwa. Stanowi fundament dla planowania przestrzennego na każdym poziomie gospodarowania przestrzenią – jest podstawą dla sporządzania i uzgadniania planów zagospodarowania przestrzennego województw i formułowania zaleceń dla dokumentów planistycznych niższego szczebla. Uzupełnia politykę rozwoju o wymiar przestrzenny – płaszczyznę analiz efektów działań innych polityk oddziałujących na przestrzeń, przede wszystkim transportową, energetyczną czy ochrony środowiska. KPZK 2030 jako istotny element procesu porządkowania systemu zarządzania rozwojem prowadzonego przez Rząd, stanowi punkt wyjścia działań porządkujących system planowania i zagospodarowania przestrzennego.

Polityka przestrzenna państwa jest adresowana do całego terytorium i ma na celu zbudowanie spójności przestrzeni różnych potencjałów rozwojowych, odpowiedniej dla różnych pełnionych funkcji, a nie zbioru regionów samodzielnie borykających się z problemami, często odziedziczonymi po poprzednich okresach historycznych. Dlatego w zestawie celów szczegółowych KPZK 2030 jedynie Cel 1 odnosi się do działań adresowanych do sieci miast – najważniejszych ośrodków rozwoju kraju i ich bezpośredniego otoczenia, a żaden z celów nie dotyczy regionu lub obszaru jako odrębnej jednostki przestrzennej. Również opisane obszary funkcjonalne dotyczą koordynacji struktur przestrzennych wykraczających poza granice podziałów administracyjnych.

Sprawy rozwoju Polski Wschodniej są przedmiotem szczególnej uwagi Rządu – obecnie i w dalszych planach. Likwidacja wynikających z procesów historycznych dysproporcji w rozwoju poszczególnych regionów jest procesem długotrwałym, wymagającym akumulacji kapitału oraz budowy dobrej dostępności komunikacyjnej – zarówno do głównych miast kraju, miast obsługujących region, jak i wewnątrz takich obszarów. KPZK 2030 oferuje narzędzia budowania spójności terytorialnej zależne od polityki przestrzennej – dostępność i bezpieczeństwo przestrzeni, nowoczesne zarządzanie zasobami naturalnymi, możliwość kształtowania lokalnych i regionalnych potencjałów rozwoju, wspierające rozwój zasady planistyczne i działania systemowe budujące trwałość ładu przestrzennego na obszarach o szczególnych wartościach przyrodniczych i kulturowych, z potencjałem sprzyjającym nie tylko rozwojowi produkcji żywności wysokiej jakości. Za wdrożenie zespołu koniecznych działań realizujących KPZK 2030 i profilowanie pozostałych narzędzi interwencji państwa, zgodnych z potrzebami likwidacji dysproporcji odpowiadają średniookresowe strategie zintegrowane oraz strategie rozwoju województw. W sposób szczególny nakierowane na problematykę rozwoju regionów Polski Wschodniej są: *Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Polski Wschodniej* (realizowana od roku 2009), *Operacyjny Program Rozwój Polski Wschodniej*, jak i działania wynikające z *Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego*.

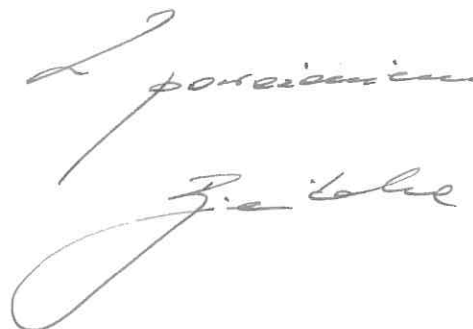
KPZK 2030 w celu lepszego wykorzystania mechanizmu integracji planowania rozwoju, wprowadzając do systemu zarządzania przestrzenią planowanie na obszarach funkcjonalnych, wśród typów opisanych obszarów funkcjonalnych wylicza także obszary tożsame z wymienionymi w Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego - w tym obszar Polski Wschodniej. Katalog obszarów funkcjonalnych, wymagających restrukturyzacji i rozwoju nowych funkcji przy wsparciu instrumentów właściwych polityce regionalnej tworzą miasta i inne obszary tracące dotychczasowe funkcje społeczno-gospodarcze, obszary o najniższym poziomie dostępu do dóbr i usług warunkujących możliwości rozwojowe, obszary przygraniczne, obszary o najniższej dostępności transportowej do ośrodków wojewódzkich oraz obszary o najniższym stopniu rozwoju i pogarszających się perspektywach rozwojowych – znajdujące się przede wszystkim w co najmniej kilku województwach, w tym w Polsce Wschodniej. Obszary tej kategorii wymagają długofalowej interwencji publicznej z poziomu krajowego w partnerstwie z władzami regionalnymi i lokalnymi oraz identyfikacji w planach zagospodarowania przestrzennego.

Należy podkreślić, że województwa zaliczane do Polski Wschodniej dysponują cennymi atutami – bogactwem przyrody i dziedzictwa kulturowego, sprzyjającym nie tylko turystyce kwalifikowanej, ale także rozwojowi przemysłów kreatywnych, wymagających nienagannego stanu środowiska i odpowiedniego kapitału ludzkiego oraz produkcji żywności wysokiej jakości. Te cechy wymagają jednak wsparcia w postaci dobrych połączeń komunikacyjnych, atrakcyjnej oferty usług społecznych miast, w tym edukacyjnej, odpowiadającej oczekiwaniom kadry menedżerskiej oraz wizerunku regionu właściwie doceniającego unikalność posiadanego kapitału przyrodniczego. Pragnę zauważyć, że ekonomiczna opłacalność produkcji rolnej, w tym żywności wysokiej jakości, wymaga - szczególnie w obszarach o wysokich parametrach przyrodniczych – stosowania innowacyjnych rozwiązań i środków produkcji, których opracowanie i wdrożenie również może być jednym z motorów rozwoju regionu.

Problemowi przestrzennych narzędzi rozwojowych przeznaczonych dla obszarów znajdujących się poza bezpośrednim wpływem ośrodków wzrostu poświęcona jest treść Celu 2. KPZK 2030, jak również zapisy w Celu 3. – dotyczącym rozwoju infrastruktury komunikacyjnej, Celu 4. – odnośnie struktur przyrodniczych i Celu 5. – w części poświęconej bezpieczeństwu energetycznemu.

W odniesieniu do możliwości dokonywania zmian/weryfikacji treści Koncepcji, uchwała Rady Ministrów w sprawie przyjęcia KPZK 2030 w § 2 stanowi, że dokument może zostać zaktualizowany w całości lub w części, w zależności od zmian uwarunkowań społeczno-gospodarczych i rozwoju przestrzennego kraju. O ewentualnych zmianach dokumentu decyduje każdorazowo Rada Ministrów.

Mam nadzieję, że powyższe informacje wyjaśniają problem zgłoszony w oświadczeniu senatora Krzysztofa Słonia.

Do wiadomości: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów Departament Spraw Parlamentarnych